

ที่ น. ๒๑๘๕/๒๕๙๔

คณะกรรมการกฤษฎีกา
ทำข้างวังหน้า

๒๖ ตุลาคม ๒๕๙๔

เรื่อง เกี่ยวกับพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายว่าด้วยจังกอบในเขตจัดบำรุงสถานที่ชายทะเล
ทิศตะวันตก

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

เนื่องจากในชั้นเดิมสมาชิกสภาผู้แทนได้เสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายว่าด้วยจังกอบในเขตจัดบำรุงสถานที่ชายทะเลทิศตะวันตก พ.ศ. ๒๕๙๔ ต่อสภาผู้แทนเพื่อพิจารณา ทั้งสภาผู้แทนและวุฒิสภาได้พิจารณาลงมติเห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวแล้ว โดยไม่มีการแก้ไขหรือเพิ่มเติมประการใด จึงได้นำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชวินิจฉัยออกประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายตามความในมาตรา ๗๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

โดยที่พระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายว่าด้วยจังกอบในเขตจัดบำรุงสถานที่ชายทะเลทิศตะวันตก พ.ศ. ๒๕๙๔ นี้ บัญญัติบทรักษาการไว้ด้วย ๗๗ นายกรัฐมนตรีจึงบันทึกสั่งว่า “ต่อไปไม่ควรมิผู้รักษาการกฎหมายเช่นนี้ ให้ทางกฤษฎีกาเสนอความเห็นว่าจะถูกไหม”

คณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาเรื่องนี้แล้ว ขอเสนอว่าบทมาตราว่าด้วยผู้รักษาการของพระราชบัญญัติแต่ละฉบับนั้น ได้เคยถือเป็นระเบียบปฏิบัติ ดังนี้ คือ

(๑) ถ้าพระราชบัญญัติฉบับใดเป็นกฎหมายที่เจ้าหน้าที่จะต้องดำเนินการเพื่อให้ลุล่วงไปตามประสงค์ในการออกกฎหมายนั้น ก็ต้องมีบทว่าด้วยผู้รักษาการ แต่ถ้าพระราชบัญญัติฉบับใดเป็นกฎหมายที่วางหลักกลาง ๆ ทั่ว ๆ ไป ทำนองประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือประมวลกฎหมายลักษณะอาญาและประมวลกฎหมายฉบับอื่น ๆ ก็ไม่ต้องมีบทบัญญัติว่าด้วยผู้รักษาการ ตลอดจนพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายดังกล่าวก็ไม่ต้องมีบทว่าด้วยผู้รักษาการเช่นเดียวกัน ในกรณีเช่นว่านี้หากจะมีปัญหาว่า เมื่อไม่มีผู้รักษาการแล้วใครจะเป็นผู้รับผิดชอบตามรัฐธรรมนูญ ข้อนี้คณะกรรมการกฤษฎีกาก็ได้เคยให้ความเห็นไว้แล้วว่า ไม่มีปัญหาเพราะคณะรัฐมนตรี (นายกรัฐมนตรี) ชุดที่บริหารงานและเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นย่อมมีหน้าที่รับผิดชอบอยู่ในตัวแล้ว (บันทึกเรื่องร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ (ฉบับที่ ...) พุทธศักราช ๒๔๘๖ ส่งพร้อมกับหนังสือที่ ๕๐๗/๒๕๘๐ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๘๐)

(๒) ส่วนพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติหรือกฎหมายว่าด้วยเรื่องหนึ่งเรื่องใด ที่ไม่มีอะไรจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายนั้นอีกต่อไปแล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องมีบทว่าด้วยผู้

รักษาการ เพราะไม่มีอะไรที่จะต้องดำเนินการเพื่อให้ลุล่วงไปตามความประสงค์ของกฎหมายนั้น
เมื่อบัญญัติให้ยกเลิกตัวบทกฎหมายใดตัวบทกฎหมายนั้นก็ใช่ว่าจะใช้บังคับไม่ได้ต่อไป กรณีเช่นนี้
ได้ปฏิบัติมามากมายดังตัวอย่างที่ได้แนบมาด้วยแล้ว

ความเห็นของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีจึงเป็นอันถูกต้องแล้ว

ขอได้โปรดนำความเรียนปฏิบัติ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีทราบต่อไปด้วย จะเป็น
พระคุณยิ่ง และพร้อมกับหนังสือนี้ได้ส่งคืนเอกสารต่าง ๆ รวม ๕ ฉบับมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายเสริม วินิจฉัยกุล)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา